

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3932/2549

บริษัทมิตรชนครปฐม (ตั้งเฮงฮวด) จำกัดโจทก์ นางศิริพร แสงจันทร์ กับพวกจำเลย นายบุญธรรม บรรจงจิตต์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 1, ป.พ.พ. มาตรา 291, ป.วิ.พ. มาตรา 172, ป.พ.พ. มาตรา 688, ป.พ.พ. มาตรา 689, ป.พ.พ. มาตรา 690

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 1 (3) ฟ้องแย้งเป็นคำฟ้องอย่างหนึ่ง การบรรยายฟ้องแย้งจะต้องปฏิบัติตาม มาตรา 172 วรรคสอง และต้องบรรยายให้เห็นว่าโจทก์ได้โต้แย้งสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของ จำเลยอย่างไรตามมาตรา 55 ทั้งต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำฟ้องเดิมพอที่จะรวมการพิจารณา และชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ตามมาตรา 177 วรรคสาม และมาตรา 179 วรรคสุดท้าย ฟ้องแย้ง ของจำเลยที่ 2 อ้างว่า จำเลยที่ 1 ชำระค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้วโจทก์มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนใส่ชื่อ จำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่เนื่องจากจำเลยที่ 1 ได้ถึงแก่ความตายแล้วโจทก์จึงต้อง จดทะเบียนให้เด็กชาย ก. ทายาทของจำเลยที่ 1 และมีคำขอให้บังคับโจทก์จดทะเบียนใส่ชื่อ เด็กชาย ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รถยนต์ที่เช่าซื้อ เป็นการกล่าวอ้างว่าโจทก์โต้แย้งสิทธิของจำเลยที่ 1 หาใช้โต้แย้งสิทธิของจำเลยที่ 2 ไม่ จำเลยที่ 2 จึงไม่มีอำนาจฟ้องแย้งในส่วนนี้ ฟ้องแย้งของจำเลย ที่ 2 จึงไม่เกี่ยวข้องกับฟ้องเดิม ทั้งการที่สัญญาค้ำประกันระบุว่าจำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบร่วมกับจำเลย ที่ 1 อย่างลูกหนี้ร่วมนั้น คงมีผลเพียงว่าโจทก์มีสิทธิที่จะเรียกชำระหนี้จากจำเลยที่ 1 หรือจำเลยที่ 2 คนใดคนหนึ่งจนสิ้นเชิงได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 291 และจำเลยที่ 2 ไม่อาจใช้สิทธิดังที่กล่าวไว้ใน มาตรา 688, 689 และ 690 ได้เท่านั้น ไม่ทำให้จำเลยที่ 2 เกิดสิทธิที่จะฟ้องคดีแทนจำเลยที่ 1 ด้วย จึงเป็นฟ้องแย้งที่ไม่ชอบ

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันส่งมอบรถยนต์ที่จำเลยที่ 1 เช่าซื้อ คืนให้แก่โจทก์ หากส่งคืนไม่ได้ให้ใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 157,020 บาท และให้จำเลยทั้งสองร่วมกัน ชำระค่าเสื่อมราคาเป็นเงิน 306,000 บาท และค่าเสื่อมราคาอีกเดือนละ 3,000 บาท นับแต่วันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 24 ต่อปี จากต้นเงิน 463,020 บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายก่อนที่ โจทก์ยื่นฟ้อง ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ออกจากสารบบความ จำเลยที่ 2 ให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง จำเลยที่ 1 ชำระค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้วจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่า เสื่อมราคา ค่าขาดประโยชน์ หรือค่าเสียหายใด ๆ และจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายก่อนฟ้องคดีนี้ ขอให้ยกฟ้อง ต่อมาจำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำให้การและฟ้องแย้งว่า รถยนต์ที่เช่าซื้อเป็นรถ เก่าที่โจทก์ใช้งานมานานแล้วจึงมีการเสื่อมสภาพและเสื่อมราคา ราคารถยนต์ที่โจทก์เรียกร้อง 157,020 บาท มีใช้ราคาที่ไม่จริงเพราะได้รวมดอกเบี้ยไว้ ด้วยค่าเสื่อมราคาที่โจทก์เรียกร้องเป็น ค่าเสียหายที่สูงเกินกว่าความเป็นจริง เมื่อจำเลยที่ 1 ชำระค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้ว โจทก์มีหน้าที่ ต้องจดทะเบียนใส่ชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่เนื่องจากจำเลยที่ 1 ได้ถึงแก่ความตายแล้ว โจทก์จึงต้องจดทะเบียนใส่ชื่อเด็กชายกิตติ แสงจันทร์ ทายาทของจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์

รถยนต์ที่เช่าซื้อ ขอให้ยกฟ้องและให้บังคับโจทก์จดทะเบียนใส่ชื่อเด็กชายกิตติ แสงจันทร์ ทายาทของจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รถยนต์ที่เช่าซื้อ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยที่ 2 แก้อไขคำให้การ ส่วนฟ้องแย้งของจำเลยที่ 2 ที่อาศัยสิทธิของบุคคลภายนอกมาฟ้องโจทก์ ไม่เกี่ยวข้องกับฟ้องเดิม จึงไม่รับฟ้องแย้ง คืบค่าขึ้นศาลแก่จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า การที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งไม่รับฟ้องแย้งของจำเลยที่ 2 ชอบหรือไม่ โดยจำเลยที่ 2 ฎีกาว่า โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 2 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อแก่โจทก์ หากส่งมอบไม่ได้ให้จำเลยที่ 2 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ใช้จ่ายเสียหายและค่าเสื่อมราคาแก่โจทก์ ตามสัญญาค้ำประกันระบุให้จำเลยที่ 2 ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 อย่างลูกหนี้ร่วม จำเลยที่ 2 จึงสามารถยกข้อต่อสู้ที่จำเลยที่ 1 มีต่อโจทก์ขึ้นต่อสู้โจทก์ได้เช่นเดียวกับจำเลยที่ 1 และสิทธิใดที่เป็นของจำเลยที่ 1 จะใช้ในการเรียกร้องหรือต่อสู้คดีกับโจทก์แล้ว จำเลยที่ 2 ในฐานะลูกหนี้ร่วมย่อมมีสิทธิที่จะยกขึ้นอ้างอิงและมีค่าขอบังคับได้เช่นเดียวกับจำเลยที่ 1 ฟ้องแย้งของจำเลยที่ 2 เกี่ยวข้องกับฟ้องเดิมจึงเป็นฟ้องแย้งที่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 1 (3) ฟ้องแย้งเป็นคำฟ้องอย่างหนึ่ง ดังนั้น การบรรยายฟ้องแย้งจะต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 172 วรรคสอง กล่าวคือ ต้องแสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาและค่าขอบังคับ ทั้งข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาเช่นว่านั้น และจะต้องบรรยายให้เห็นว่าโจทก์ได้โต้แย้งสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของจำเลยที่ 2 อย่างไรตามมาตรา 55 ทั้งต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำฟ้องเดิมพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ตามมาตรา 177 วรรคสาม และมาตรา 179 วรรคสุดท้าย ฟ้องแย้งของจำเลยที่ 2 อ้างว่า จำเลยที่ 1 ชำระค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้ว โจทก์มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนใส่ชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่เนื่องจากจำเลยที่ 1 ได้ถึงแก่ความตายแล้วโจทก์จึงต้องจดทะเบียนให้เด็กชายกิตติ แสงจันทร์ ทายาทของจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รถยนต์ที่เช่าซื้อ และมีค่าขอให้บังคับโจทก์จดทะเบียนใส่ชื่อเด็กชายกิตติ แสงจันทร์ ทายาทของจำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รถยนต์ที่เช่าซื้อ เป็นการกล่าวอ้างว่าโจทก์โต้แย้งสิทธิของจำเลยที่ 1 หาใช่โต้แย้งสิทธิของจำเลยที่ 2 ไม่ จำเลยที่ 2 จึงไม่มีอำนาจฟ้องแย้งในส่วนนี้ ฟ้องแย้งของจำเลยที่ 2 จึงไม่เกี่ยวข้องกับฟ้องเดิม ไม่อาจพิจารณา รวมไปถึงฟ้องเดิมได้ การที่สัญญาค้ำประกันระบุว่าจำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบร่วมกับจำเลยที่ 1 อย่างลูกหนี้ร่วมนั้น คงมีผลเพียงว่าโจทก์มีสิทธิที่จะเรียกชำระหนี้จากจำเลยที่ 1 หรือจำเลยที่ 2 คนใดคนหนึ่งจนสิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 291 และจำเลยที่ 2 ไม่อาจใช้สิทธิดังที่กล่าวไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 688, 689 และ 690 ได้เท่านั้น หาได้ทำให้จำเลยที่ 2 เกิดสิทธิที่จะฟ้องคดีแทนจำเลยที่ 1 ด้วยไม่ ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งไม่รับฟ้องแย้งของจำเลยที่ 2 นั้น ชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สมชัย จिंगประเสริฐ · บุญรอด ตันประเสริฐ · วิรัช ลิ้มวิชัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3932/2549>